

Publicerad 2017-01-24 20:46 av Arnela

Vill inte glömma dig men vill inte ge upp heller

Jag står på stranden och tittar ut på de frysta vågorna som ligger stilla under den tjocka isen på sjön. Tänker tillbaks på det när vattnet var varmt och vågorna nuddade mina fötter.

Du skriver inte längre till mig. Mitt hjärta är lika fruset som vågorna, jag saknar den varma närheten av dig. Jag ser upp mot himlen, en tår rinner ner. Den frysta tåren rinner ner på kinden och droppar ner på den vita snön.

Mitt hjärta är brustet av sorg men min hjärna är glad. Ser ner på min handled och jag vet inte om jag ska skratta eller gråta. Sätter mig ner på huk och drar fingrarna i snön, det blir kallt och gör ont men jag tycker om smärtan. Försöker vara stark i stunden av sorg, försöker le men jag fejkar mitt leende. Tårarna rinner allt mer och hjärtat ropar efter hjälp. Vill inte glömma dig men vill inte ge upp heller.

Copyright by: Arnela Arre Kurbegovic

(2017 - 01 - 24)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Arnela med Poeter.se id #53228 innehar upphovsrätten